

Milan Koch

Parník na závěr sezóny

Parník na závěr sezóny

„per os koitus“

Konec udatnosti

Ven z Athén

Kdo se dá nachytat odpluje do Iliady

Vítězní občané střeží předposlední večeri Safary

Prezidentovo oko třpytí se nad velkoměstem

Naše představy předbíhají vývoj borůvky

Z děravých plátěných střech bufetových stánků crčí voda

Valašský pastýř plive z mostu rozžvýkanou housku rackům

Bezmocná želva drápe se na nábřeží

Řezníkům milost obléká župan

Zbytečně Periklee řeky jsou podupány pohybem

Pták v kleci zpívá o jiskření oceánu

Neznám svá muka Tantale je to něco samo pro sebe

se všemi druhy vtipů

Vesmír bytí je bez hranic

Vytkněte mrtvým poslední dar: Smrt

Odplouváme

...po vodě, pomerančích, vzduchem, rakovinou rezignace

proti proudu

po dlouhých hodinách

všichni kdož se vešli na palubu

zářivá ústa, radostné tváře, pomalované oči,

rozevláté sukně, špinavé džísbundy,

důvěrné narkotické pukliny na rtech,

kovové náramky na zápěstích, boty pro podrážky

večerem na sebe pohlížejí

Odplouváme

plnou parou mocí

vyhlídkovou lodí

vyznamenáním pro nedokonalost kachní kůže

Vstupenky nám nezmokly protože jsme je uchránili představou

chorobopisem erotické touhy

robustním dítětem hysterické asociace

Ptám se rozštěpem vědomí

na špici nám schází jen ta bílá vlajka

kteřá polyká sklo maličkými zkaženými míči

Nic ze sebe nevytlučem

vidím se na levé přední palubě

opírám se o studenou deštěm omytou lavičku

chladný vítr mi suší vlasy

příd' tiše klouže po hladině které věnuji toto tajemství

vraký se líně nesou proudem

prkna z přístavišť sudy a hadry a splašky a hlína

ze břehů

Je dvacet hodin patnáct minut

to však ukazují planetární hodiny

Koleso neslyšně opírá se o proud
Maska bolesti dráždí smysly
Železo zábradlí zkreslené v šeru mizí v šeru
postavy na břehu mávají svým tělům
jedna z nich se vrací do blázince
neznám žádnou modlitbu která by zazněla na pozdrav
hře na nervy ve vařící se neuróze
Mám co dělat abych se prokopal vlastním duševním voláním
kvůli čemu
stříbrné paprsky leč tam za vlnami přízraky vyčerpání
drobotiny
pane panna
kormidelníkovi se podařilo nenarazit do pilíře
Černoch kouří cigaretu a objímá jednou černou rukou
zařízenou bílou ženu
Nemohu počítat do deseti
kdo mi teď odpoví
jsem tu sám abych si odpověděl
Noc smáčí svůj nalíčený obličej slabě osvětlený městem
na velkolepém záchodě
Udělám si čas pro tichou rozmluvu
a dám si rozhřešení
v kulichu vodovodu
trochu zvýšeným hlasem
Co rozhodlo o mém údělu
kdo je parník... jsem já parník?
jsou tu všichni parník
to je má naděje na poušti
především folklór je parník
pivo je také parník
parník je diskžokej s plivátkem pod hlavou – jsem parník?
a celý vesmír je parník
nutkavých představ a dětinských fobií
a Bůh není parník ale mráкотná procedura času a prostoru
Pozor na další styky se mnou
sto ozářených oken pozdravuje slavnou rasu skutečností
zeď neuškrtním tím že se do někoho zblázním
Jsem tu pro uhlí
přiložte do kotle
přečkali jsme bouřku
žádné plachty nad hlavou nenadouvá vítr
a stačilo by jen natáhnout ruku
Jakýsi obr vrazil do mne zezadu
strašlivý rachot nebo posvátné vzdechy příznivých pozemšťanů
Žena
stakilometrová hudba se nese vzdáleností
co vypovídá
nechávám se jí celý
Co si mohu přiznat
na břehu není vidět trávu
Strojovna uskutečňuje pohyb na vypasené řece
Kulatá lodní okna pod kapitánským můstkem se dívají kamsi
Stíny se tlačí přes palubu

Vedle mne na podlaze leží květina kterou zadupávají tančící
pošlapání budou všichni
až zemřou
Savany kmenového tance neschopné generace
hledají kůstečku
Zaboha nemohou odevzdat lodní lístek
Z jednoho okna zvrací oheň postava na pravidelnou linku
bublání vody jako sluchová halucinace
Dnes zní smích hnědě
Pobřežní čarou silnice se automobily vrhají na město
Rozkmitujte nohy
potácející ruka mi podává bonbonky
Jaké zrcadlení dnes mě zmámí
Někteří nemohou vyjít na palubu
Veliký komín vyfoukl kouř na Měsíc
Kdo z těch tady dokáže navrtat lodní kýl svým pašerákem
Jen veliká chapadla bagrů vydrží nejíst a nepít
Modrooký vodník čeká na dušičky
Jaká vytrvalost utopí jeho výsledek
Tančící vousáč kope do mrtvice jámu
je nějaký větší zázrak než nutnost
Můj neklid proplouvá zemským jádrem
lidské hlavy mají oči které se ne dívají jen dopředu
Sváteční šaty nevydrží čtrnáct minut nedýchat
ani soustředění je i mě neochrání před zánikem
Humor stojí ve stáji
co je to přátelství ptá se mezek
a láska co je to
Totéž co bylo ze skla bylo rozbito kamenem
Ti kdož jsou v podpalubí nemohou být utopeni
nečekaným východem slunce
- místo hvězd nad hlavou dunící pletivo prken
Nastává veliký obchod s city
neviditelné povstává ze života sedanovou smůlou
Tma padá na palubu její podstata je i ve mně
Ženy mají nohy k tomu aby došly k místu kde budou roztaženy
deštěm květin, pohledem
Prolhané pijavice dívejte se na sebe
studenou plochu kosatců lze milovat
a zničit ji znásilněním
Kdo je tak silný aby přežil Věčno
Mé ruce jsou lidské ruce
škoda že nedokáží jen šikovně napodobit přírodu
zabít slabšího
klikou pod kabátem
slabší má nůž který mi vrazí do srdce
škoda ho
mé srdce bije pro všechny účastníky sladáku
bije pro všechny kýče
aby dokázalo milovat všechny
nesmí milovat
nikoho víc
V jednom mohu milovat všechny

všechno co vidím ve sraženém vzduchu
ve všech mohu milovat jednoho
tím okamžikem
který se jmenuje láska
cítím řídkou žlutou chuť v ústech
nač říkat zbytečné fráze jsme-li fráze
je tato báseň projevená láska
nepíšu nakonec proto abych měl do dělat
nemohu-li mentálně souložit
sám to vím nejlíp
definice posadím do rákosí aby nachytaly mšice a zakvákaly
jako žáby věčnému milování a
matkám které kojí své děti aby ulehčily svým prsům
ještě jsem se nenaučil milovat parašutismus
Veselý smích vzrůstá mezi zuby
tyto zuby mohou skousnout tyto zuby jsou moje zuby
a mohou podlehnout času i náhodě která jde s ním
Čas není náhoda
Čas není listí na římse ze slz
čas jsem já
Pohled'te na své překvapení
dívčí ruce svírají okraj stolu
kolik lidí teď přemýšlí na otravu plynem
Zapocení dlouhán vyprazdňuje svůj žaludek na kolena hvězdám
a za týden se svlékne na náměstí
Srabové stojí na lajně
Stehna vedou od kolen nahoru
tam je občerstvení pro všechny účastníky
Strom který jsme si vyvolili nebude věčně kvést
Kdo uslyší můj vnitřní hlas
Budu to já kdo rozhodne o svém údělu
zde nebo tam
v Jeho světle
nebo v žádném světle
od baterky
Hovna roznese chrobáci na svých kopytech
rozpor rozumu a citu čeká na oceánskou tankovou loď Vůle
zelení trpajzlíci pálí čarodějnice ozdobené morem
a to obrovské to největší shoří jak fagule před Věčností
To je tutovka
toto proroctví je naplněno přijdou jiná
proroctví která rovněž budou naplněna
nemohu na nikoho čekat
konečná platnost je v roztráskaném atomu
Ventilujte zatím se svou bytostí
imituji horror
obecenstvo čeká na svůj potlesk
chci vidět proto budu spatřen
po špeku klouže stříbrojasný osobák
Fakt útlaku je klišé u holiče
Šilhátka zalévají močůvku svou expresi
Obujte si bačkory Bačkory
i tupci mají svou hlavu která bude rozbita chlebem

slovo se stalo mým chlebem který se nedá žrát
co mě potřebuje to potřebuji
ptá se bílý jetel po svém účelu
pro koho kdo s koho
ale já jsem člověk
čím větší průser tím větší sranda u vody
znám se s tolika lidmi a málokterý je ženichem dalek
Padavky byly sesbírány ze Země
my jsme ty Pražáci vltavská krev
kosmickým zářením dej mi své srdce na polštář
kříž jde za mnou i do postele
nezáleží na tom jestli já nebo on
záleží na tom jestli vůbec někdo
v čem se necítím největším to nedělám
přeskočím svůj vlastní stín na nebi
Jste hovna všichni jsme hovna
tápající osiřelá a smutná
v lásce Ježíše Krista
nikdo mně nemůže dát víc než to co si sám vezmu
je možno v tomto stavu přemýšlet o původu kukuřice
Hledáte-li někoho nemusíte sahat do své kapsy
rejpalové snědí svou pec
až budu unaven odejdu
bojovat a nelitovat
růže ženy parfém
bílou kupu zrní epištoly
Básníci kteří se topí pouštějí andělíčky
tam dole blouzní člověk který neuměl vyložit karty
proč vykládat karty
tip není zadarmo
smrt uštkne radost i smutek
napoprvé je to nesrozumitelné
napodruhé řezáním išiasu
napotřetí tě prohodí kamarád sejtem
aby si dokázal že to není beruška ani pámbíček
jestliže tě včera hladil
proto je zaslíbená země Skandál
literatura která se podobá babskému drbání v konzumu
za naší stodolou
nakonec je to prostě vidět v žárovce
v plynoměru zapadajícího slunce
v návrhu na zastavení palby v Laosu
a jinde kde to ani není
přestože export uhlí pokračuje
pro srandu králíkům
dělej co umíš
nepochopitelný balvan rozdrťí ti paži
přijmi někoho a budeš vyhozen
Na špičce nosu je epos který hledám
nejvyšší intenzita zpodobující silou ducha
ryčící satiru
velkolepý cynismus
krutá a deprimující tuna myšlenkového světa

osamělá a pyšná
Tohle je důlní výbuch
pravda nevypravuje o sobě
netiskne k sobě neživé zvíře
ale slibuje
trpí a sází
Hod' suchary do krabice
a pošli je po vodě
hra nakonec usmrtí Fatu Morganu
Osud si natluče nos
selské kníže dá góla
pro prestiž čmoucháme a frkáme
ale věrni mu zůstaneme
Osudu
Ulici vtipů napadá živel pubertálních zážitků
Sto mil špíny smylo gramatiku
Rostoucí břicho není v zelenině
rytíř je ten který nezabil mrtvého čmeláka
revmatické brambory oblbnou dědičnost
Ideální postavy kombinují banální motiv
všeobecný pokrok může být inkvizice
Masové konzervy v novinách požírají význam ničeho
prospekt této frajeřiny je frajeřina
tragédie jedné barvy odstraní jed z nábojnice
Někdo jiný prožije ve snu hasnoucí úhel trojúhelníku
problém mého verše rozkládá středověk
filtry událostí zhodnotí někoho jiného
Opomenout je blasfémie
Nezničí moje nitro nakonec zpěněné mydliny
je-li zastrčeno v holicí misce
Štěpán zničil svoje sny protože je zapálil
průtokovým vařičem vody
Při představování pozor na mlíko
vzpěrači otázek neohmatávejte zboží
loučení za obsah peněženek neručí
Jestli se vám bude po někom stýskat
přijměte novou funkci ať ji vidí všichni
Nejedlý optimismus půjde k čertu
portrét ale čeho se osvědčil
Intuice není morálka ale úsměv strachu a lítosti
Miluj mě protože mě nechceš
Být odmítnut znamená sedět dál na vejcích
Bavte se dobře
zatím se nikomu rozhodující únik nepodařil
z pravého podpaží vyskakují chlupy
jestli starost vysvobodí z nečistoty
musí hvězdný had zemřít
u solného krbu
vrtě sebou
Studené kameny padají do hlubiny
Kde je vidět na dno
Mezi hvězdami se honí mraky
zválené pohovky čekají

rozvoj těžkého průmyslu má žízeň
číslovka má naspěch
ale není mandelinka bramborová z Pardubic
Můj hluboký žal není ježek
je to bílý pramen boreálního větru
Na tvářích nabíhají žilky
co pohne Zeměkoulí z dráhy příjmu za své
Můj hlas nemusí být hlasem mým ani hlasem milionu
Komponuji dál
Ret na rtu
polibky mezi galaxií
škrpály faleš rozstříkují zásadu na čtyřlístek
ohnivzdorný centimetr přerazil kilogram u objížďky
Nemá-li kdo potřebu kousat můj dolní ret koušu si jej sám
a bavím se dobře
ale až mě to omrzí musím odejít
mohu být odvolán i předtím
do náledí větrolamů
Proti tomuto rozsudku není námitek
závěr nejvyššího soudu není Nejvyšší soud
nejvyšší soud je jahoda proti infekci
Nejvyšší soud je ve mně
a lidé se většinou svlékají a oblékají vkusně
po čase to vypadá vkusně
po delším čase hnusně
a jejich vůdci snědí mnoho jídla na papírových svatbách
v uniformách s nablýskanými knoflíky
Opatrně s knoflíky
nebo odletíme nebo zůstaneme sedět na prdeli
někomu se i radostí zatočí hlava
k čemu to mít mořskou nemoc
k čemu to být ztracen
kdo mě ztratí ztratím-li sám sebe
Židle jsou mačkány v kolech strojů sloužících k uspokojování
řetězu potřeb
Životní styl: sklízí ztracenou věc: poctivě přesvědčen
Ve vedlejší místnosti kučeravých hlav
stísnění rozmrzeli ustaraní
vykračují ve svých nakradených krápnících a zásuvkách
k mátožnému tanci
ó jak jste mladý
ó jak jste
Pak jsme tam stáli sami dva
válka se stane čímsi nepředstavitelným
najednou to bouchne
bez zážitků
řekla mi abych jí nepřekážel
Dívám se za letadlem
„co tam chceš!“
bauxit není neuróza
prašť jako uhoď
pěšky jako za nosem
Jděte a vraťte se k pohořím

promočené zdi nemohou být od našeho pláče
zákon by už potřeboval manikúru
domněnka pomněnku
souhláska samohlásku
přízrak muže
Sepni můj opasek maličká
pohybem nohy
země naslouchá tvé nejistotě
proč nelze milovat něco čemu nevěříme
Klid mezi hvězdami je zdánlivý
Mlčení nastavuje řeč
habešský domorodec není ovčákova hůl ani tajemný srbský
voják
Obujte si přezůvky
v poli nezůstala ani jedna kupka sena dětské literatury
jehla nepronikne k tepně železným šrotem
Řekou nepoteče jenom matka
Kdo umí svlékat měl by oblékat
Všechna odvětví epileptického průmyslu
sežere černý datel
Škoda řeči na turecký med
jak si mám vyčistit nos abych nikoho nepobouřil
chci-li dýchat jak poštovní holub
ve svém problému
zlaté slepé mušky
Všichni živočichové se účelně přizpůsobují svému prostředí
kdo nechce nepotřebuje
Potoky útrap nenajdou ocenění
je jenom jedna louka kritického rozhledu
– zavátá šerem – zsinalá světlice na kuřích nohách
Popelčiny střevíčky potmě agituji mír salámu
z drobků udělám dort pro nebeské ptáky jarabáky
Svět nechce být zklamán proto bude klamán
hnán nostalgickou silou jak hadr na koštěti
od uražené reality k realitě petroleje
od satiry k satire přes chomáče voňavých dramát
na tanečním parketu
dokud jeho oči nezdřevění
To co nebylo napsáno nesmělo být napsáno
Co prázdné náruče konstatují
člověk je předhozen k sežráním havířským kahanům
ve všech odvětvích zemědělské kultury
Kufr nádobí protrhne záclonu z mastných hub laureátů státní ceny
pravý smysl věcí polkl pružný kanibal
bez očních víček
Jestli si nedá pozor
sečtělá družička očí černě jiskrných
skočí do bělidla
Člověk je autor
filiálkou geniálních nápadů v Kýčově pod Mrákotem
z chilského ledku ozimného
jakou má cenu neví-li o své ceně
Přijměte toto poselství

naše vlastní maso nám zachutnalo
Bílé ubrusy v temných sklepeních
bujné veselí v bráně nebeské
Kleč tepelná volá: trubci z našich velitelů
vše voní tak známě na přivítanou pod křivými větvemi trnek
zřejmě jsme doma
stále se zavázanýma očima
Vyber si sám máš-li z čeho
Všichni pasou po mé chybě
v neposkvrněnosti štěpena je tupost
Mám dobrý důvod k tomu abych všem řekl NE
jediné místo kde se mohou cítit
jediné místo pro jejich ohřátý plyn
kde jej mohou cítit zafačování štěstím
je jejich zvrácená makromolekula
oslavují nahý obraz vepřů
Chrpy bílé modré a růžové tančí mi před očima
brouci mravenci na stéblech se houpají
Ty mé sluněčko sedmítečné všechno je vybízeno k poskoku
do jednoho doskočiště
Mám tygra – Narozeniny jakéhokoliv scénáře jsou
urputným zápasem
prznitele malých děvčátek se zlodějem kol
v tomto smyslu je vašeň realizací
monumentální posedlosti
Pokaždé jenom ty mně má panenka pověz
nesplyne uzavřený příběh s předtuchou
barokně dokonalého blázna
Ležím na břiše a píši klidně
na svá platná záda podvědomí
obraz úzkosti
Pod našimi okny roste předkožka
co zůstalo zachováno z toho co bylo
napravo od dlouhé louky vysoký hranolový dům
hermafrodit křičící „živte se mým tělem“
rozčarované nymfomanky nad fyzikou
a jiskra šlapající na krk činu
Rozhlašuji že žádné staré hodnoty jsem neztratil
Nepotřebuje víru protože jí nevěří tento životní rytmus
který pod sebe nastlal sám sebe
Ti kteří nemohou pochopit se tváří alespoň že pochopili
Jedna mi řekla že vidí ledňáčka
proto žijí všechny národy v míru
Převážná část individualit chrání svou výjimečnost
tím že ji raději neprojevuje
to je ta recese
Zlo angažovalo světobol
krysy s prasklou hlavou se ptají
jsi vůbec můj
Streptokok je dokument
zmrtevělý krok šelmy
dopis plný výbuchu démonovy ranní mlhy
Podej ruku štěstí ono ti ji vytáhne

kde je ta síla která mě doprovodí
Buď statečný
soumračné světlo padá do ulice
krok za krokem potichu nenápadně
nakopnu ksicht dějepisu
330 milionů narkomanů to je jedna epizoda dějin
slyší andělíčky zpívat
Co všechno není houpačka
s velkou tmou místo krmítka
tvoje citové jádro plné nervózní sympatie
prosto logických symbolů
si vypůjčilo hlas pro důraz
Utkvělá představa může být pietně vypraný fascikl
kvůli těmto ovečkám kam kamenem dohodíš
které ztratily svůj čich
Věc je jasná
dětské klády umřou na řetězu
a bál dlouhého trvání prodře své galoše
Nic jsem si nevymyslel
toto všechno opisuji
abych na to zapomněl
pro drastickou potvoru která zabila Šuru tlapou blechy
Vemte si proto moji daň
pro čas na pokračování
pro své čáry přes rozpočet
pro své vypálené rybníky
pro své horké kaše
pro své flinty v žitě
Dva lidé si nemají co říct
včera román
dnes krásný nesmysl
Chirurgický nůž je dlouhý 20 minut
jinak je zdrav
Chorobomyslní jdou do své geometrie
už se mají po krk
chtějí zdravý rozum který se přepracoval
zrůda touží po květovaných šatičkách
Člověk selhává
pumpa selhává
hvězda mrká
dítě se probouzí pasák vyhání dobytek
netvařte se tak blbě
vychcaný pederast divokého stroje nepíše po zdech
debilita případných idiotů
stvořila ve mně mindrák
Figurka z čokolády uhnízdí se v marmeládě pohledů
Muži mají vousy k tomu aby byla vynalezena žiletka
Nemohu se ti věnovat
chci vystoupit
nechci s nikým mluvit
nikdo mně za to nestojí
nechci spáchat sebevraždu jako eseři
toužím po klidu ale chci hned odpověď

ale nevím na co chci jasnou odpověď
ve skutečnosti ji znám ale chci ji slyšet od někoho
jiného abych sám sobě uvěřil
Sám sobě je těžké uvěřit
namluv mi co chceš kouzelná
i nad tím nejobyčejnějším člověkem
je třeba mávnout rukou
Všechno je složitě jednoduchý až mrkacím panenkám
vypadávají falešné vlasy
Ověření této poezie je v nepřítomné studii
Dáme si ještě něco?
to je ona
do plavek hoši
na co si troufáme
pirátské pramice houpají se v přístavištích
Dál kydejte hnůj na hlavách komára
Naloženo Zváženo Odvezeno Vyklopeno
Zvedněte si límce nad spodním prádlem
psovitá cihelna otrhala barvu vlčím mákům
v žaludku mi bude kručet i když budu mluvit o lásce
nejsvětější
Čeho všeho
se mohu dočkat
stopky u ovoce a nejsem obojživelník
Běž za odpovědi
všechno je nic a nic zatřepalo nožičkami v kolomazi
Radši být svůj než tvůj
jiné postavy nevypadají špatně
dohromady to dává rvačku v mlhovinách svědectví
Na lžici obtažené hranatým zářícím chlapem
štěkají kůzlata aby naplnila houpání
Někteří vykroužili po dvojicích
nebe nebude o to větší
Co nebylo se nebude opakovat
někomu stačí fotka na zdi aby onemocněl
Bohatý pláč lásky nakonec svede i prababičku
Žádný putykář neobslouží opary transcendentna
Držet palce někomu neznamena že vyhraje
Mám hlasy
Droga je ve mně
vidění je droga
argument arcidíla
uvědomuji si že jsem jeho vzlyk
tenor ve vygumované myslivně
přeřezaný výletník ječící výborně opakovat
mám příšerné návrhy pro boha zakrátko
ti kteří potřebují někoho nepotřebují sebe
Dát se celý schvácený deštěm
by nepohnulo ani ušlápnutým stínem
dej všechno a obdržíš svoji velikost
nebo chlup z koberce
Na začátku se upálí medicína potom se jede teprve
na svatební cestu

Bloudím po zádi a mohu říct že navzdory všemu
se hledají ruce aby mohly svírat
a pouštět k vodě
Předepište už konečně někdo pilulky pro lidské lebky
jsou většinou pokryty vlasem který špiní krk a bílý límeček
Politujte proboha ty kteří chtějí být litováni
především maminčiny mazánky
Na dárky teď není čas
hluchoněmá vazelína visí na věšáku z plamínku od svíček
během tří dnů odhodíme všichni čepice
a zapomeneme s radostí na špičku svých knírů
Přítel je dobrý srdečný kůň
Cigareta vypálí do ramene něco po čem zbyde jizva
nejsem první ani poslední náhrada
vzteklá zoufalost narkotického stavu
Svět byl stvořen pro mě
ale nejen pro mě
Já vám ukážu
své chlupaté nohy
Těšte se na svoji metaforu
příliš jsme si zvykli na naději
jednou bude pozdě
prdel nám zlíbají jen naše větry
Jsem už tak daleko od vás...
Po přestávce začnem znovu
Je nutné se skrýt abychom mohli pozorovat
prosím hodte zatím do sebe nějaký ten drink
aby vám neselhal nervy
v šedivé kapli zvoní zvonek psacího stroje
usměj se ještě jednou
škrábanců zbylo málo na podání důkazů
píják olejové barvy se stal vodomilem
Ztraťte se v chumlu zabeďněnci
nechcete-li počítat hvězdy
Z peleríny neudělám duši
a obličej pod šedivými vlasy nemusí být nutný
padá-li ze stropu do kelímku voda
nakonec nevíme na co se díváme
ačkoli vydáváme nadšené výkřiky
pod okny jiřiny a růže
nevoní na dlaždicích
Srniec táboráku je starobylý nezamilovaný prďous
před kým budeme chránit naši modrou planetu bumbrdlíci
Svůj život si odsoudcuji sám
žádněj posera mně tu zákopy dělat nebude
žádněj mládežník mi nebude tykat v předponě
milý špinavý škubánku
světle béžový plstěný klobouku
hádej kdo jsem
poobědvej s mužem v hospodě
nejsi ty náhodou blázen
diskrétní sociální případ
Víš k čemu nás dohnali

už v tom lítáme
chrup s plombami a můstky vyžaduje zvýšenou péči
nemějte před nikým strach nebo se poserete sami před sebou
strach je doják
scvrklá kunda při zemětřesení
za kterou je třeba zajít nemáme-li co na práci
Já na svoji samotu dohlédnu v pravidlech českého pravopisu
Diktát vesmíru začíná prvním písmenem
při kterém křehnou mokré dětské pracky
Skutečnost podotýká
dívky opouštějí domov aby napíchly
panenskou blánu do trolejí
Návyky svrhly bomby
perfektní schizoidní literaturu až oči přecházejí
po kompostě
pískající si na pokosenou trávu řídké stolice
Není tu místo které by netrestalo
Jednou řeknu všechno abych zachoval tajemství
v kontaktu s celým škemrajícím vesmírem
bez kontaktu a žaketu
Počkáme si na apoštoly
ó šťastná vzrušená unavená fantazie
vomrdaná silnicí
čekám na tvůj samaritánský projev
Sukničkář! kdo nenašel to co hledá doma
nenajde to nikde
Čekám na hosty na oprátce
co z toho máme když nás nikdo nevidí
s naší novou kravatou na peněžitém krku
co máme z toho života
Nezlobte se že vás vyrušuju
ale voda nerozpustí zhryzený nápoj lásky
pod vašim cyklostrojem v sanatoriu
tak se tedy nezlobte
dnes vypadáte atraktivně
to začalo u opia
a co?
teď se prostudujem
takový makový onaký nedostačující
toto je vše co mi můžeš vyžvatlat
heč až jindy
Já bych toho chtěl
barvu větru
vůni zvuku
chládek tepla
hodinky s vodotryskem
je přeci pořád na co si hrát
báseň jedna báseň
Ti co vsadili vyhráli to co nevsadili
ale nestálo to za to
Posaďte dejte si párek s cibulí je třeba uklidit bordel
po oslavě stíhaček
Galimatiáš chci vidět

až do konce
Jen mému stínu je možno utéct růžová tvářičko
své pokusy provedu na jiných kříplech
Litujte zatím hrůzu není sama
Naučte se svá vyznání nazpaměť
a pak mi je pošeptejte do ouška
sexuální bábovičku
hnízdečko plné krogenatých vajíček
Trdýlka jejich společným koníčkem jsem já
se zpocenými vlasy celý na hromadě
Plakáty bouchly mazurku
Osamělý bílý slon tančí s popelníkem Holandsko
Šedovlasý stařec cinká klíči o své vrásky
Klakson zprůsvitněl
Spláchnem to
Nemohu nikomu vyhlásit válku
vím-li že jeho boj je předem prohraný
Můj strýc je králem podmáslí
Rychlík plný zeleniny ohnul se nad řekou
Tužme si mozkové svaly Doroty
nebo z nás bude sekaná
pro kritiku
v sázce je víc než život
aktualita
po níž nastupuje popularita gumových
šperk na šíji prázdna
kulomet ambulance
Před chvílí hřmělo ještě do mé poustevny
Sedněte si vedle sebe to člověka opravdu potěší
nejbližší bývá ten příští
člověku se přímo sbíhají sliny v ústech
při pohledu na desetinnou čárku z mrkve
Oč tu vlastně jde
mysli na všechno možné
každý den je generální zkouška
puntíkový dovoz a vývoz minulosti
Lorde vraťte se
ostrý hoch pohlavně zneužil pouta
každá reklama na život přibývá na váze přibalíme-li k ní
sebe
Postranní ulice z dívčího jména
dá o sobě vědět na umělecké besídce ušlápnutých milenců
Štěstí se obrátilo na sídliště
Štěstěna uštve i pouliční ruch
Stoupněte si klidně do fronty
Nebo se přijďte také podívat na rampě se dělá pořádek
trpělivost ochutnala pohodlnost
vyspělá směrnice na šťastnou shledanou vzpomíná
na moji životní úroveň
Cítím jak mi tluče srdce
slyšíte ho zpívat
zdaleka
kéž bych věřil všemu co řeknu

V provozu oslavte důstojně moji památku
zatím než se vyznáte ve své tužbě po svobodě
pytle z osmadvacátého roku se škaředí
uboze přistáváme pro svou povinnost
věc se má tak
dražba vytřeští oči na klesavý vítr
to je mi jasné jako divotvorná facka
v tlačeni za Štěstěnou
Otvor kudy lze proklouznout ze zmatku
není mezi stehny
zašmelte svoji nejistotu
Kdo myslí že je chytřejší než já je chytřejší
Proč budujeme komunismus
teorie přinese štěstí teorii
Car Ivan Hrozný se rozpadá v ropovodu
to nové bývá slepá ulička
český papírový drak
Proč budujeme komunismus
budoucnost je blázen
iluze budou postupně zničeny jinými iluzemi
člověk není fantastický výklad
člověk schopný se přizpůsobí
neschopný ani nešťěkne
o to více je mystika
kolos s hliněnou nohou nad patníkem
nasolená ryba
Zhroucení kapitulují
Co mám hrát
Koho mám hrát
jestliže já neznám kdo je parník zapomněl jsem i sám
já kdo jsem
vpředu lev
vzadu drak
uprostřed divoká koza
při Vltavě!
nakonec jsem Tyfon
moje potomstvo je obrázkové šílenství pro pokročilé
odhalení mých nedostatků provedlo domovní prohlídku
v Korybantském vytržení
a provádí ji dodnes
od té doby kdy se ve mně narodila smrt
Spoléhám jen sám na sebe
Šílenství je nebezpečná móda
za cenu života budeme líbat doubravy železa
Kolorovaná víra vchází do muzea
nepřibližuj se ke mně
stesk je velký zahradní stůl
nepřibližuj se ke mně
stesk je také dar
leč jako zima roztává i tvář
na konci jedné sezóny
nedejte med vosám lízat
slepé sirény nebudou zpívat aby nás přilákaly zpátky

mezi proudy
vlna vlnu smývá
ukážte lidem na člověka
pro koho co je snadné
ať milujeme cokoli nevíme co milujeme
Lodní kufry vzlyků přišly na své paklíče
přítel není koketa

kdy už konečně vyrosteme z nenávisti
do jiného kačera
co nás spojilo zas rozpojí nás
jsme to ale čtveráci
budu spát sám
spal jsem už sám
musím žít protože věřím v nějaký smysl života
čekám s větrovkou přes rameno na to
až přistaneme
Bůh stvořil ženu u vchodu pro umělce
ne nebylo to ono
Nikdy to nebude ono
neosvědčili jsme se
začnem znova
zatajme dech
globálně prokletý transylvavský parník
přistává
opustit ho musí každý
čeká nás ten samý břeh
připouštím že mezi námi je konec
to myslím vážně
a zítra bude tak hezky

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016